

Η ΧΑΙΤΗ ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ

Ανοίγει μεγάλα φτερά

ήχοι ξεχύνονται απ' τα μαλλιά του

κουνάει τα δάχτυλα χορεύουν όλα τα στοιχεία

βρυχάται κελαηδάει και κλαίει

θύμωσε κατεβάζει πλάτανους ξεριζωμένους

κοτρώνια θάμνους τρομοκρατημένα ζώα

πιο κάτω καθαρίζουν τα νερά του κελαρύζει

βγήκαν τα δέντρα κάθονται στις όχθες και τον ευλογούνε

στεγνώνουνε τα ζώα στη σκιά τους

φωνάζει πάλι ο γίγαντας τη χαίτη του τινάζει

έχει όλα τα ελαττώματα μα του τα συγχωρούμε
γιατί σαν τον Ορφέα μας μαγεύει
τους λύκους και τα φίδια ημερεύει μέσα μας
τα σωθικά μας αλαφρώνει
κι έτσι κρυστάλλινοι και διάφανοι ν' αντέξουμε μπορούμε
θάνατο και ζωή

Γιώργος Ζιόβας